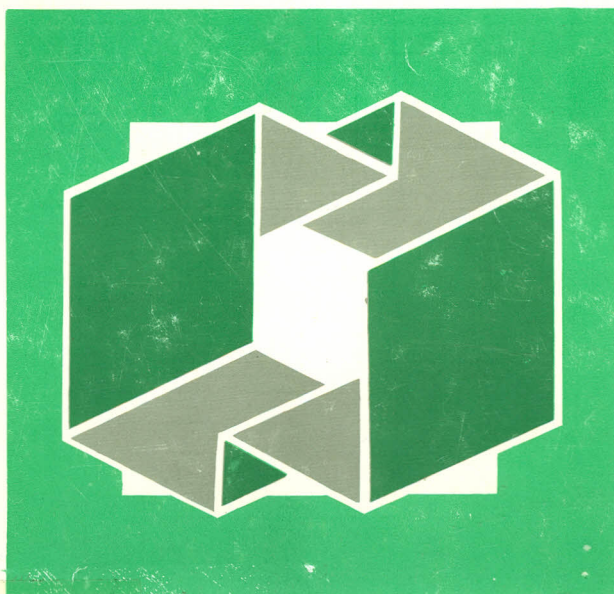

ION DUR

Noica -

între dandysm și mitul școlii

EDITURA EMINESCU

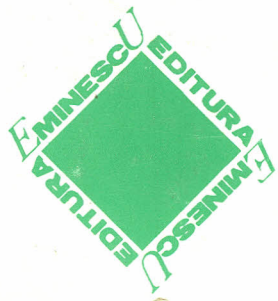
52-34
/
No. 2

**HIC SVNT
LEONES**

**MONOGRAFII
CONTEMPORANE**

Citindu-l pe Noica (îndeosebi scrierile de tinerețe), dar mai ales re-citindu-l, îl poți identifica locuind un spațiu paradoxal prin armonia care-l structurează și ordonează: pe de o parte, în mitul școlii, latent încă din adolescența filosofului și devenind tot mai manifest până la *Jurnal filosofic*, întrupat apoi în cercurile concentrice ale „școlii de la Păltiniș”; dar îl întâlnești pe Noica și într-un alt loc, osmotic legat de primul, care conține în metabolismul său hipostaza camusiană a *dandy-ului* și o abil măscată *revoltă metafizică* (ale cărei puseuri vor reveni până în anii maturității depline). Între acești poli magnetici există „ființa de hârtie” a tânărului gânditor și atitudinea omului Noica. Și care ilustrează ceea ce vom numi *dandysmul generației '30*, prin care răzbate în spiritualitatea românească interbelică o insolită „*révolte des dandys*”, bagatelizată de Călinescu – la începuturile ei, e-adevărat, prin 1929 – prin sintagmele „generația mucosus”, „fronda copiilor” sau „invazia adolescenților”.

Ion Jura

930